

KWEKERS HEBBEN ALTIJD GELIJK. OF TOCH NIET?

Gwyn Evans

De afgelopen tijd heb ik veel meer telefoontjes gekregen van kwekers die problemen hebben tijdens de broedperiode dan andere jaren.

Het grootste probleem blijken onbevuchte eieren te zijn, gevolgd door jongen die het maar een paar dagen uithouden na het uitkomen en het scalperen van jongen vlak voor het uitvliegen.

Het is gemakkelijker, waarschijnlijk, een antwoord te geven op de problemen met de jongen dan op het probleem met de eieren. Wanneer de jongen na een dag of drie sterfen is het eerste wat bij mij opkomt: hebben de ouders het jong wel gevoed? Het kan zijn dat het jong een tijdje geleefd heeft op de reserve die het heeft meegenomen uit het ei, maar daarna zonder voeding door de ouders er het bijtje bij neerlegt. Daarbij speelt uiteraard de pre-broedperiode en het gebruik van (te) jonge paren een rol.

Wanneer de jongen kort voor het uitvliegen gescalpeerd worden, is er opnieuw één oorzaak die zeer voor de hand ligt. De ouders willen de jongen weg om een nieuwe ronde te beginnen. Deze overgangperiode kunnen we overbruggen door in de kweekkooien een soort platform te installeren waarin en waaronder de jongen kunnen schuilen en gevoerd zullen worden door de ouders wanneer dit nodig is.

Het probleem van de onbevuchte eieren is uiteraard een stuk complexer. Ik ben er zeker van dat velen van diegenen die mij gebeld hebben reeds hier en daar hun licht zullen opgestoken hebben om de oorzaak te kennen. Zoals we allemaal weten is de vederdracht van de huidige vogels anders dan die van een paar tiental jaren geleden. We zouden de vogels moeten trimmen of plukken rond de geslachtszone voor een betere bevruchting. Sommigen beweren daar succes mee te hebben, terwijl anderen dan weer zeggen dat het geen verschil uitmaakt. Het zou ook kunnen dat de broed-

paren in kwestie niet in ideale broedconditie zijn. Misschien, maar is daar enig bewijs van?

Het is eveneens mogelijk dat de man zijn werk niet goed gedaan heeft, maar ook hier zijn we maar een beetje aan het gissen. Er kan iets verkeerd zijn met de pop, wie weet? Ik elk geval legt ze eieren. Wat dat betreft kan men testen uitvoeren met kunstmatige bevruchting.

Persoonlijk denk ik dat wij kwekers, meer de oorzaak zijn dan de vogels. Wij zijn het die de vogels tot broeden willen aanzetten. We doen dit omdat wij dit willen en met een bepaald doel voor ogen. We zitten met 'deadlines' wat betreft ringen, jongen en shows. We proberen elk trুকje om de vogels aan het broeden te krijgen. We zullen ze in broedconditie krijgen!!! Ze worden volgepropt met vitamines, allerlei voedingsstoffen en nog wat ander stuff. Tot zover de trukendoos, maar we hebben nog altijd onbevuchte eieren.

Ook in dit rijtje thuishorend is de hocus pocus met de lichten, zodanig gemanipuleerd dat de vogels denken dat de lente en zomer op komst is in oktober. We verlengen de belichting zowel 's morgen als 's avonds en het probleem is opgelost volgens velen. De vogels komen in broedconditie omdat de dagen langer zijn. Maar hebben ze gelijk? Nog altijd onbevuchte eieren!

Ik ben ervan overtuigd dat de hoofdoorzaak van onbevuchte eieren het feit is dat wij tegen de natuur ingaan. We creëren on-natuurlijke toestanden en willen de vogels dicteren wat er moet gebeuren. We manipuleren van alles en nog wat opdat de vogels op onze wensen zouden ingaan. Wie kan bewijzen dat ze, om tot broeden over te gaan, zoveel of zoveel uren licht en donker nodig hebben? We hebben geen bewijs nodig. Wij wéten het! Maar wat we ook mogen weten, nog steeds hebben we onbevuchte eieren!

Het is heel goed mogelijk dat wanneer we lustig doorgaan zoals we nu bezig zijn, we noodgedwongen onze manier van werken zullen moeten veranderen. Het is mogelijk dat de Budgerigar Society veel wijzigingen zal moeten doorvoeren. We zouden kunnen ophouden onze wil en eisen aan onze vo-

gels op te leggen en de natuur laten beslissen wanneer de tijd gekomen is voor nakomelingen. We moeten meer de nadruk leggen op onze kennis van onze vogels dan op de noden en wensen van de kwekers en de te volgen strategieën. In het verleden hebben we gekweekt met het oog op de shows en (ik waag het erop het te schrijven) het andere oog op onze portefeuille, zonder voldoende rekening te houden met het welzijn van onze vogels. Dit alles zal moeten veranderen of het probleem van de onbevuchte eieren zal ons ertoe verplichten!

We moeten er eveneens inzien dat uiteindelijk onze hobby weinig veranderd is sinds de beginjaren, wanneer men besliste over te gaan op voorgeschreven show reglementen, standaarden en voorwaarden allerlei. Dat deze mensen daar goed en mooi werk geleverd hebben lijdt geen twijfel, aangezien de veranderingen door de jaren heen toch maar kleine aanpassingen geweest zijn. Het feit dat het showgedeelte in

de hobby erbij gekomen is, heeft er zeker toe bijgedragen dat onze mooie hobby nog steeds zo populair is.

Niettegenstaande dit, kan men zich afvragen of het showaspect niet te veel de bovenhand genomen heeft. Wat er ook moegezegd worden, het is en blijft een hobby waarbij we de mensen die niet aan shows deelnemen niet mogen over het hoofd zien. We moeten toegeven dat er heel wat meer mensen geïnteresseerd zijn in het houden van grasparkieten dat enkel diegenen die shows frequenteren. Wat kunnen we doen om die mensen meer aanzien te geven en hen in de hobby geïnteresseerd te houden? Het showelement is in de hobby goed geworteld. Het is de 'andere kant' van de hobby waar we ons meer zouden moeten op concentreren. Het is die kant die moet zorgen voor toekomstige kwekers en die nu veel te vaak verwaarloosd is. Laat dus de natuur zijn gang gaan en laat ons zoveel mogelijk mensen warm maken voor de hobby. Dan is er toekomst!